

בתי המשפט

בשא 001129/06		בית משפט השלום רחובות
בשא 001130/06		
בתיק עיקרי: א 001198/02		בפני כבוד השופטת אסתר שטמר - סגנית נשיא
תאריך: 07/03/2006		

בעניין: 1. אברהם מן
2. זהבה מן
ע"י ב"כ עוה"ד רונן גמליאל
המבקשים (התובעים)

נגד

1. חיים פרחי
2. שושנה פרחי
ע"י ב"כ עוה"ד עופר סטרטינר
המשיבים (הנתבעים)

להחלטה במחוזי (2007-05-15): [עא 1070/06 פרחי חיים נ' אברהם מן](#) שופטים: הילה גרסטל עו"ד:
לפסק-דין בשלום (2004-09-01): [תא 1198/02 מן אברהם נ' פרחי חיים](#) שופטים: אסתר שטמר עו"ד: גמליאל רונן,
רענן בשן, חנה שטיינר, דורון קנת, רות וקסמן
לפסק-דין בשלום (2005-11-16): [תא 1198/02 מן אברהם נ' פרחי חיים](#) שופטים: אסתר שטמר עו"ד: גמליאל רונן,
בשן רענן

החלטה

1. בקשה לתיקון פסק דין, ובקשה להארכת מועד להגשת הבקשה לתיקון פסק דין.
פסק הדין הנדון ניתן ביום 16/11/2005.
לפי האמור בחלקו האופרטיבי, השנוי במחלוקת הנוכחית בין הצדדים:

"הנתבעים ישלמו לתובעים סכום של - \$74,000 לפי שערו היציג של הדולר
הידוע ביום 10/11/1994. לסכום זה יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כדין".

מחלוקת נתגלעה בין הצדדים למה כוונת פסק הדין, האם, כטענת התובעים, יש לחשב הפרשי
הצמדה וריבית החל מיום 10/11/1994, לאחר שיקבע הסכום בשקלים, או שמא, כטענת
הנתבעים, יחושבו הפרשי הצמדה והריבית רק מיום מתן פסק הדין, 16/11/2005.

2. לכתחילה, הוגשה לחתימתי פסיקתא, הכוללת חישוב לפי ראות עיניו של ב"כ התובע. פסיקתא זו לא נחתמה, כיוון שלא הותאמה במדויק למילות פסק הדין.
3. עתה מונחת בפני בקשת התובעים לתיקון טעות סופר על ידי הבהרת החישוב, כך שלסכום שנפסק יתווספו הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 10/11/1994. הנתבעים מתנגדים למבוקש. טענתם העקרית היא, כי אין המדובר בטעות סופר, ועל כן אין לבית המשפט הסמכות לתקנה. יתרה מזו, כי חישוב לפי המבוקש על ידי הנתבעים יביא לכך שנפסק לתובעים סכום גבוה מזה שהם עצמם תבעו, תוצאה בלתי הגיונית בנסיבות הענין. טענות נוספות נטענו, אלא שלדעתי אלו העקריות שבהן. עוד נטען, בבקשה הנפרדת להארכת מועד, כי אין מקום להאריך המועד כמבוקש.
4. אני נעתרת לבקשה, ומוסיפה לפסק הדין, בסוף השורה השניה לסעיף 15 לפסק הדין את המלים הבאות: "החל מיום 10/11/1994, ועד ליום התשלום בפועל".

אלו נמוקי:

- א. הגיונו של פסק הדין כולל את שמירת ערכו של הסכום שנפסק, החל מן היום בו נקבע ערכו, שנקבע בפסק הדין ליום 10/11/1994, ועד ליום התשלום המלא בפועל. כוונת הדברים עולה בבירור מן האמור בפסק הדין. שקלתי, אם בנסיבות הענין ראוי שלא לשעות לבקשה, הנראית על פניה כמיותרת, וסברתי כי ככל שיהיה בכך משום קיצור ההליכים בין הצדדים, ראוי לתת ביטוי ברור, והבהרה, למה שלא הובהר עד תם בפסק הדין, לדעת אחד הצדדים.
- ב. העובדה שחישוב הסכום כאמור מביא לסכום גבוה מזה שנדרש אינה מעלה ואינה מורידה לענין מילות פסק הדין, כי אם לענין הערעור (שאגב כבר הוגש). החישוב המדויק לא נערך בפסק הדין, מסיבות המובהרות בפסק הדין, כך שסכום פסק הדין לא היה ידוע.
- ג. בניגוד לנטען על ידי הנתבעים, אין המדובר אלא בתיקון "השמטה מקרית" הנמנית על הטעויות הראויות לתיקון לפי סעיף 81 (א) לחוק בתי משפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. אני סבורה כי טעות בידי הנתבעים, הסבורים כי ענינו מצוי בגדר הענינים שנדונו בע"א 313/85 ד"ר נ' קור פ"ד מא(4) 793: פסק הדין שם עוסק בשינוי מועד ממנו יש לחשב את הפרשי הצמדה על הסכום שנפסק.

ראה גם ע"א 2170/90 פולגת תעשיות בע"מ נ' אריגי זליג שטיינמץ ובניו בע"מ תק-על 898, (2)93, בו תוקן פסק דין על ידי הוספת ריבית לסכום מסוים, החל מיום הוצרות העילה ועד הגשת התביעה, כאשר בפסק הדין נפסקה הריבית רק מיום הגשת התביעה. שם נפסק, כי תיקון זה אינו בגדר תיקון טעות על פי סעיף 81 לחוק בתי המשפט.

כאן – המדובר בהבהרת דברים שלבתם והגיונם בפסק הדין עצמו, וגם המועד נקבע עוד בפסק הדין.

פסק הדין נשוא הבקשה נוקב בסכום, נוקב במועד, ונוקב בהפרשי הריבית וההצמדה. המובן מאליו, הקושר ביניהם הוא, כי המועד בו יחושב סכום הפיצוי השיקלי הוא המועד ממנו יחושבו הפרשי ההצמדה והריבית.

ד. הפרשות המוצעת על ידי הנתבעים חסרת הגיון משפטי וכלכלי מקובל: האמנם כוונתם כי על פי פסק הדין ייקבע מועד ההפרה וחישוב הפיצוי הדולרי ליום 10/11/1994, ואילו שמירת ערכו של הכסף תעשה אך מיום מתן פסק הדין, תשע שנים מאוחר יותר?

ה. אשר לבקשה להארכת מועד: אלמלא עסקו הצדדים בנסיון לפתור את המחלוקת על ידי משא ומתן ביניהם, ואחר כך באמצעות הגשת פסיקתא, יש להניח כי היו מעמידים את המחלוקת לפתרון על ידי בית המשפט בשלב מוקדם יותר, שהרי נושא המחלוקת עצמו עלה זה מכבר.

יתרה מזו, לדברי ב"כ התובעים, לא סבור היה כלל שיש מקום לתיקון המבוקש, שכן הגיונו של פסק הדין היה ברור לו. משהצטרפתי לדעתו בהחלטתי לגופו של ענין, יש לקבל גם הסברו לארכה המבוקשת.

מכל מקום, אין המדובר בארכה כה ארוכה מעבר לתקופת 21 ימים המנויים בחוק בתי המשפט. על כן אני נעתרת לבקשה.

5. פסק הדין מתוקן כאמור לעיל. המשיבים ישאו בהוצאות הבקשה בסכום של -1,500 ₪ בצרוף מע"מ.

**ניתנה היום ז' באדר, תשס"ו (7 במרץ 2006) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.**

אסתר שטמר, שופטת

אסתר שטמר 54678313-1129/06

סגנית נשיא

001129/06 בשא 133 חלי סלומון
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה